

USTEC·STES
Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC)

Franqueig
concertat
02/444

www.sindicat.net

Número 396
Febrer 2008

**Eina sindical
d'informació**

Una llei contra l'ensenyament públic

Llei d'Educació Catalana

Per què no volem aquesta llei

Una via cap a la privatització de l'ensenyament públic

Intervenció d'USTEC-STEs al plenari de la Junta de Personal del dia 10 de gener on tots els sindicats acordaren la convocatòria de vaga per al dia 14 de febrer

El conseller d'Educació, Sr. Ernest Maragall, va presentar les bases per a una nova Llei d'Educació a Catalunya, coincidint amb la difusió de diferents estudis (PISA, Fundació Bofill) en els quals s'assenyalava que els resultats escolars del nostre alumnat estaven per sota de la mitjana europea. El fracàs escolar va ser l'eix d'una campanya orquestrada pel conseller per tal de justificar la proposta de llei, tot responsabilitzant el professorat i l'organització dels centres públics dels mals resultats de l'alumnat.

Les propostes de la nova Llei d'Educació de Catalunya no parixen d'una anàlisi pedagògica o d'un estudi sobre les mancances i les necessitats del nostre sistema educatiu, tampoc no han estat discutides ni consensuades amb el professorat, i ni tan sols són originals. Conceptes com "autonomia de centres", "direccions professionalitzades", "gestió privada dels centres públics", "avaluació", "municipalització",... són fórmules que emanen de les directrius del Banc Mundial, la UE i l'OMC, amb l'objectiu de posar l'educació sota les lleis del mercat, mercantilitzant-la, per tal d'afavorir les empreses privades.

L'any 2000, el Consell Europeu de Lisboa va decidir que l'objectiu de la política de la UE respecte a l'educació era "la producció de capital humà per a una economia competitiva". Els empresaris diuen que per produir aquest capital humà el "sistema educatiu ha d'importar el model de gestió i administració del món de la indústria i el comerç".

Això implica tres canvis importants respecte al model d'escola: 1) unes finalitats principalment i explícitament econòmiques, enfrontades a la idea d'una escola que té com a objectiu la integració cultural i social de tots els nois i noies; 2) una "organització empresarial" que respon als nous objectius de rendibilitat, "eficàcia", control i avaluació amb premis i sancions en funció dels resultats; 3) una educació sota les lleis del mercat, fet que significa que, en lloc d'intentar donar una educació d'igual quali-

És una Llei que perjudica directament l'ensenyament públic i es carrega el model d'escola pública, laica, catalana, democràtica, participativa, coeducativa..., per la qual, va lluitar la comunitat educativa progressista del nostre país

tat a tot l'alumnat, es tracta d'introduir mecanismes competitius entre els centres, reduir les despeses públiques d'educació, obviar la seva planificació per part de l'Estat, i deixar als pares i mares llibertat total per elegir el centre. Una combinació que implica la consolidació de la fractura social entre els centres públics i els privats concertats, i amplia la diferència entre els mateixos centres públics.

Aquest programa impulsat per les grans empreses va ser aplicat, primerament, per Pinochet a Xile, i posteriorment als EEUU. Finalment, Anglaterra el va importar. Els resultats són més que dubtosos, ja que, d'una banda, no s'ha pas millorat la qualitat de l'educació (Anglaterra en els informes PISA és un dels països que perd més punts en els últims anys), i de l'altra ha creat una més gran desigualtat en l'educació, amb un significatiu desmantellament del sistema públic. Aquests són els "fonaments" reals de la nova Llei "catalana", que presenta el nostre conseller, Sr. Maragall.

Què diu aquesta llei?

1 Entitats privades podran gestionar l'ensenyament públic

"La Llei obrirà la possibilitat de formes de gestió indirecta de centres creats per l'Administració de la Generalitat, amb la intenció d'explorar fórmules que s'han demostrat viables en altres països i que preveuen el manteniment de la titularitat del centre per part de l'administració, mentre que entitats diverses s'encarreguen de la gestió del patrimoni i l'organització dels recursos. En aquest mateix marc, també es podria obrir la possibilitat de gestió de centres de titularitat pública a entitats cooperatives i sense ànim de lucre o a equips de professionals que, amb un projecte de centre definit, vulguin i puguin posar-lo a la pràctica assumint la responsabilitat de gestió d'un patrimoni públic."

La Llei fa una aposta per la gestió privada de l'educació, tant pel que fa a la consolidació dels centres privats concertats considerats ja, des del Pacte Nacional, com a centres que formen part del Servei Públic d'Educació, com pel que fa al tipus de gestió, fins al punt de preveure la privatització dels centres de titularitat pública.

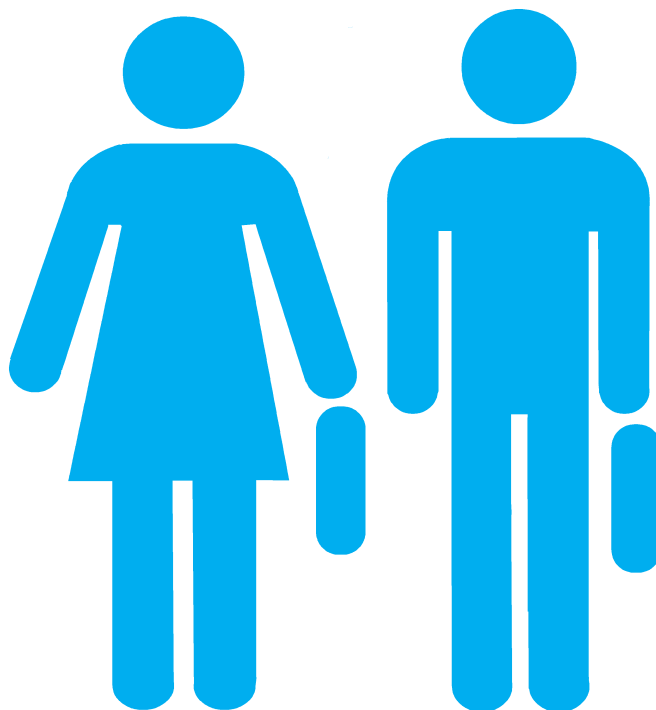
Nosaltres estem en contra que el diner públic sigui gestionat per empreses privades. Primer de tot perquè això implica que els beneficis empresarials es fan a base de donar un pitjor servei i oferir pitjors condicions de treball, però també, perquè no s'ha demostrat enlloc que la gestió privada augmenti la qualitat de l'educació. Cal recordar que els resultats escolars de l'alumnat, en igualtat de condicions socioculturals, és el mateix en els centres públics que en els privats. I cal recordar, també, que en els països on hi ha millors resultats escolars, com ara Finlàndia, el 97 % dels centres educatius són públics.

D'altra banda, la gestió privada implicaria canvis en les condicions de treball del professorat, ja que el règim administratiu de l'empleat públic entraria en contradicció amb el règim laboral privat, la qual cosa, a mitjà termini, suposaria un canvi de règim laboral que afectaria seriosament l'estabilitat dels llocs de treball. Igualment s'acabaria amb les característiques de transparència, igualtat i objectivitat que són bàsiques en tot servei públic.

No és pas privatitzant l'educació pública, ni transvasant diners públics a les patronals privades com aconseguirem augmentar la qualitat i l'equitat del nostre sistema educatiu. Tots els indicadors (Informes PISA, etc.) demostren que en els països on hi ha millors resultats escolars, el sector privat és gairebé inexistent, i que, en canvi, un sistema educatiu que escolaritza tot tipus d'alumnat en un mateix tipus de centre, posant els recursos que cal allà on hi ha més dificultats, és justament la millor garantia per augmentar el nivell de resultats de l'alumnat.

2 Prioritza i amplia l'oferta de la privada concertada

"La Llei preveurà que la planificació de l'oferta educativa tingui en compte tota l'oferta que preexisteix de centres educatius privats sostinguts amb fons públics, així com l'evolució possible. Per completar la iniciativa de l'Administració educativa de crear i transformar els centres públics que calguin, la Llei establirà mecanismes d'estímul a les altres titularitats de centres que presten el servei públic d'educació, perquè s'impliquin -quan calgui- en l'increment de l'oferta i contribueixin, d'aquesta manera, a un repartiment més equitatiu dels esforços de l'escolarització d'alumnat amb més necessitats educatives especials, sigui quin sigui l'origen geogràfic, confessional o familiar."

Després de dos anys d'aplicació del Pacte Nacional hem vist com no s'ha complert en absolut el compromís d'acollida equitativa de l'alumnat pel que fa als centres concertats. El 85% de l'alumnat nouvingut continua estant escolaritzat en els centres públics. Si tenim en compte que, a més de selecció de l'alumnat, els centres concertats gaudeixen d'un doble finançament, el públic i el privat de les famílies, creiem que el que cal és justament ampliar i consolidar la xarxa pública que és l'única que garanteix igualtat en l'educació. Creiem que incentivar l'oferta dels centres concertats és una mesura que va en detriment dels centres públics i afavoreix d'una manera descarada els interessos de les patronals privades, majoritàriament religioses.

3 Responsabilitza el professorat del fracàs escolar

"És cert que hi ha factors exògens al sistema educatiu que poden explicar part del fracàs escolar que patim i de les dificultats per seguir aixecant el nivell educatiu global, però no es poden ignorar altres factors endògens al sistema educatiu: des de la formació del professorat a la idoneïtat de l'ordenació educativa i del currículum, passant pels mètodes pedagògics i didàctics o l'assimilació deficient d'una legislació educativa ni ben entesa ni ben rebuda per part del cos docent. Cal insistir en la importància del model organitzatiu escolar, encara massa rígid i poc eficient, que no tradueix l'increment de recursos en resultats suficientment positius."

Si bé la Llei no ho esmenta directament, les declaracions del conseller, com també les del Sr. Montilla, han culpabilitzat el professorat, i el seu pretès "interès corporatiu", dels mals del nostre sistema educatiu.

La realitat, però, és ben diferent, ja que ateses les condicions de manca endèmica de pressupostos per a l'educació, de canvis constants en les lleis, de manca de temps per part dels pares i mares per ocupar-se dels seus fills i filles, d'un mercat laboral que ofereix llocs de treball sense qualificar, d'augment de la problemàtica social i cultural del nostre alumnat..., el professorat està donant una resposta molt positiva davant dels nous reptes que es plantegen en els centres públics, suplint totes les mancances del sistema. Això no vol pas dir que no calgui canviar res. S'hauria de millorar la formació, tant inicial com continua, que es dona al professorat i, de ben segur, que es poden aplicar metodologies més eficaces, però responsabilitzar el professorat del fracàs escolar és totalment fals i una forma descarada de treure's la responsabilitat que la pròpia Administració té en no invertir el que cal i canviant constantment les directrius en matèria d'educació.

D'altra banda, tots els estudis demostren que el fracàs escolar està lligat, bàsicament, al nivell sociocultural dels pares i mares. No es pot tractar de disminuir el fracàs escolar en una societat de creixent desigualtat social, de precarització del treball, d'horaris esgotadors i d'una pèrdua distribució de la riquesa. No es pot pensar en mesures que millorin l'educació, mentre es fa una política de tancament d'empreses, de depreciació salarial, d'increment de la precarització, etc. Qualsevol política educativa ha d'estar acompanyada de polítiques socials que millorin la qualitat de vida dels més desfavorits; en el cas contrari, quedarà condemnada al fracàs.

4 Elimina la gestió democràtica dels centres públics

"Els criteris que s'han determinat fins ara en les normes i instruccions sobre l'organització dels centres públics han tingut un caràcter excessivament uniformitzador, deixant poc marge de decisió als equips directius i pedagògics. Aquesta rigidesa contrasta amb la més alta capacitat d'autoorganització que demostren els centres privats concertats."

"La Llei establirà que tot centre educatiu disposarà d'una direcció competent, professional, formada, estable, reconeguda i amb capacitat de prendre decisions sota la seva responsabilitat. Les direccions dels centres disposaran d'un marge d'acció rellevant per consolidar un equip professional suficient que asseguri la gestió del centre, tant a nivell pedagògic com administratiu i de recursos".

"Pel que fa a l'autonomia de la gestió de recursos humans, la Llei facultarà els centres educatius per definir els perfils de professorat necessaris per poder tirar endavant el seu projecte, de tal manera que, en la mesura que els professors s'adaptin i s'identifiquin amb el projecte educatiu, es puguin consolidar plantilles de professorat que assumeixen el lideratge col·lectiu del projecte i n'assegurin així la continuïtat".

El paper de les direccions dels centres és molt important, i s'hauria de poder garantir que les persones que ocupessin aquests llocs fossin veritables dinamitzadores de la tasca pedagògica, i no tractar de conferir-los un caràcter de gairebé propietaris o titulars dels centres públics. El que fa falta són direccions democràtiques i claustres participatius. No creiem que l'estratificació i la jerarquització de les funcions i el càrrecs ajudi a una millora del funcionament dels centres, ans al contrari, el treball en equip és fonamental per a una bona acció educativa.

El plantejament de la Llei buida de contingut i de poder de decisió les reunions col·lectives i els equips docents, i obre la possibilitat d'actuacions arbitràries i de relacions de submissió del professorat envers les direccions.

El PEC l'ha de dur a terme tot el professorat, dins del qual ha d'estar integrat l'equip directiu. Una direcció allunyada del claustre no té cap autoritat moral per cohesionar l'equip docent i tirar endavant els projectes de centre.

L'organització jeràrquica que proposa la Llei, no és res més que un pas previ i necessari per a una posterior gestió privada.

5 Desregularitza les relacions laborals

"La Llei caracteritzarà la funció docent com un exercici professional que amplia i actualitza el ventall de les actuacions considerades fins ara com a docents, incorporant i preveient els nous requeriments educatius que han de satisfer els centres".

"Els criteris que s'han determinat fins ara en les normes i instruccions sobre l'organització dels centres públics han tingut un caràcter excessivament uniformitzador, deixant poc marge de decisió als equips directius i pedagògics. Aquesta rigidesa contrasta amb la més alta capacitat d'autoorganització que demostren els centres privats concertats."

"Així, els sistemes de provisió de llocs de treball docents en centres públics s'adequaran a les noves necessitats i permetran una definició de perfils que, en els casos que sigui necessari, vagin més enllà de l'estructura estàtica d'especialitats i obrin els requeriments dels llocs de treball a noves competències. Així mateix, la Llei arbitrarà sistemes de provisió que permetin garantir l'eficàcia, la continuïtat i la compartició de projectes educatius partint d'equips docents aglutinats entorn de nuclis de professionals que els liderin, els impulsin i els identifiquin."

"Entre les diverses variants del concepte de destinació o lloc de treball, la Llei considerarà tant els centres docents com les zones escolars esmentades en altres punts d'aquest document."

"Finalment, en el marc de la funció pública docent i en el de l'autonomia dels centres, la Llei caracteritzarà la funció directiva en un sentit professionalitzador i amb unes condicions de treball pròpies i clarament diferenciades de la resta de personal docent."

El que proposa la Llei flexibilitza les destinacions definitives a centre, en introduir el concepte d'adscripció definitiva a zona. A més, fa possible que les direccions determinin la mobilitat geogràfica i funcional del professorat tant dins com fora del centre i individualitza les condicions de treball en detriment de la negociació col·lectiva.

La capacitat de les direccions per triar el professorat afavoreix la consolidació de centres de diferents categories i de professorat en diferents condicions laborals. Suposa una desregularització absoluta de les condicions de treball i una flexibilització dels procediments de provisió de llocs, que passarien a dependre de criteris totalment subjectius, com també dels horaris i els salaris.

Els serveis públics, com és ara l'educació, han d'evitar tot tipus de discrecionalitat, personalisme i desigualtat, i s'han de basar en la transparència, tant pel que fa als recursos econòmics, com al servei a donar (igualtat d'educació per a tot l'alumnat), com també d'accés i de condicions laborals dels seus treballadors/es. El model proposat obre vies de competència entre el professorat i tanca les de col·laboració, que és la base d'un bon funcionament pedagògic.

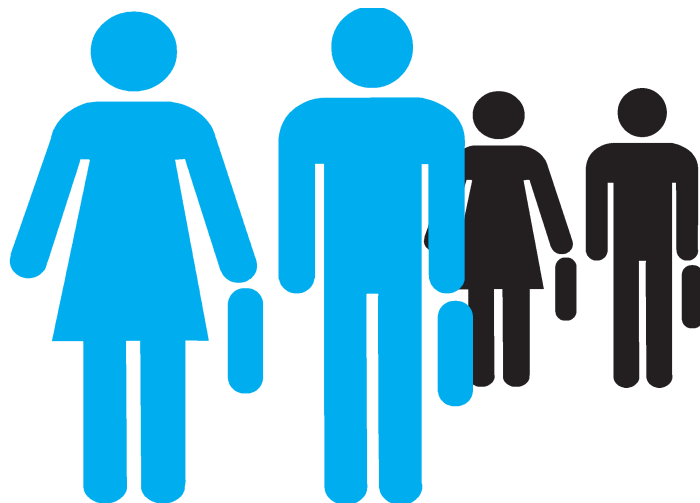
La definició de nous perfils pot ser positiva, sempre que sigui generalitzable a tots els centres amb necessitats similars i s'hi accedeixi a partir de criteris públics i objectius.

6 Presenta un model d'avaluació lligat a la incentivació retributiva

"Des del punt de vista de l'estímul professional i en el marc de la funció pública docent, la Llei establirà una carrera professional que incorpori diverses variants de promoció segons els interessos preferències i situacions del personal docent, de manera que sigui possible desenvolupar una carrera professional estimulante sense necessitat de canviar de centre. També es possibilitaran canvis d'especialitat (o adquisició d'especialitats noves) i fins i tot canvis de cos i de lloc de treball".

"La Llei vincularà la carrera professional a tres factors determinants: la formació permanent, la innovació i investigació educativa en el mateix centre i l'avaluació de l'exercici docent. La Llei establirà un marc general per a l'avaluació de l'exercici de la docència dels funcionaris públics docents."

"També definirà l'efecte dels processos de formació permanent en la carrera docent i en la possibilitat d'accedir a places de responsabilitat més gran en els centres educatius, procurant establir un nexa clar entre la formació rebuda i les necessitats d'actuació en els centres."

Respecte a l'avaluació dels centres i del professorat, no es concreta ni "qui" avaluarà, ni "què" s'avaluarà. Si el que es tracta és d'avaluar per classificar, serà molt negatiu i tendirà a imposar la submissió i l'autocensura, obrint vies a la discrecionalitat i a l'arbitrarietat. El que fa falta és fer un bon diagnòstic, tant del sistema educatiu en general com dels centres en particular, per tal de detectar on són els problemes i les mancances i aportar solucions. La classificació en sí mateixa no millora res, ans tot el contrari.

Cal recordar, també, que l'avaluació del professorat ja existeix, tant pel que fa als interins/es de nova incorporació, com al primer any de pràctiques dels nous funcionaris, o als informes de les direccions com a substitució d'una part de les oposicions, i no sembla pas que això hagi millorat gran cosa la situació. A més, si bé és veritat que majoritàriament no ha tingut conseqüències negatives, també és veritat que ja s'han detectat alguns casos en els quals hi ha hagut avaluacions negatives per qüestions personals o diferències ideològiques i pedagògiques; però, sobretot, ha servit per emmascarar acomiadaments de professorat interí que necessitava algun tractament de salut.

Si tot això comença a ocórrer, què pot acabar passant en un marc molt més autoritari?

7 Proposa que cada centre defineixi una part important del seu currículum

"A més dels mecanismes ordinaris d'avaluació dels centres i dels professors, encomanats a la inspecció educativa, és necessari disposar de mecanismes d'avaluació externs que, sota demanda de l'Administració educativa, analitzin els resultats de l'acció educativa feta pel conjunt del sistema"

"Aquesta funció és encara més indispensable en un sistema educatiu que promogui l'autonomia dels centres i els seus projectes singulars per detectar si els resultats s'adeqüen als requeriments normatius i socials que s'hagin establert."

"L'autonomia s'ha d'estendre a tots els aspectes de l'organització i gestió dels centres, tant públics com concertats. És a dir, ha de preveure la capacitat de decidir de cada centre educatiu sobre els aspectes pedagògics, organitzatius, de gestió, econòmics i de recursos humans."

Proposa que cada centre defineixi una part important del seu currículum, cosa que lligada al model d'avaluació externa, que planteja, depenent exclusivament dels resultats escolars, possibilitarà la creació d'un ranking de centres, que serà determinant a l'hora de rebre la dotació de recursos. A més, estimula l'autofinançament dels centres públics, afavorint la desigualtat i fomentant la competitivitat entre centres.

El model d'autonomia en què es basa la Llei, significa aplicar criteris privatitzadors en la gestió dels centres públics. I, en aquest aspecte, la nostra oposició és frontal. Aquest concepte d'autonomia significa competitivitat i ampliació de les diferències entre els centres, la qual cosa implica perjudicis en els sectors socials més desfavorits, ja que, a la pràctica, ningú no competeix en les mateixes condicions.

La major part de centres no volen aquest model d'autonomia, sinó la resolució dels seus problemes quotidians. Els centres ja fa temps que exerceixen la seva autonomia i busquen maneres d'adaptar la seva tasca docent a les característiques de l'alumnat. Creiem que una veritable autonomia passa per un compromís de l'Administració a donar els recursos necessaris perquè els centres puguin tirar endavant els seus projectes. Cal disminuir el grau de burocràcia que, amb l'excusa de l'autonomia, ha envaït els centres.

D'altra banda, si bé és veritat que cada centre té maneres diferents d'enfrontar-se a les diverses realitats, no creiem que sigui positiu que cada centre pugui decidir-ho tot, hagi de recomençar de zero i s'ho hagi de replantejar tot. Aquest model d'autonomia, a més, permet que la direcció d'un centre públic pugui imposar un ideari de centre basat en la seva ideologia i, en conseqüència, seleccionar el professorat i/o l'alumnat en funció de les seves creences personals, creant així un "mercat educatiu". Nosaltres creiem que cal posar mesures perquè tots els centres puguin oferir igualtat en la qualitat, i no pas el contrari.

Igualment existeixen ja els controls sobre competències bàsiques als centres, en les quals s'avalua l'alumnat i, per tant, també la feina del professorat. Els estaments que mai no s'avaluen són la inspecció, que és qui hauria de vetllar pel bon funcionament global dels centres, i el Departament, amb les diferents subdireccions i serveis, que són els màxims responsables del sistema educatiu.

8 Consolida i busca incrementar l'externalització dels serveis escolars

"La Llei possibilitarà que els centres disposin de recursos econòmics per poder posar en pràctica iniciatives que reculli el projecte educatiu, així com de la facultat de contractar els serveis necessaris i més adequats per als objectius que s'hagin marcat."

La possibilitat de contractar serveis a les empreses privades és una altra forma de privatització i de generar desigualtat entre els centres. És l'Administració i no pas les empreses privades qui ha d'oferir tots els professionals que es necessitin.

9 Creació de cossos propis o altres agrupacions de funcionaris

"La Llei ordenarà la funció pública docent de Catalunya en cossos propis (o altres agrupacions equivalents de funcionaris), de manera que faciliti l'adaptació als requeriments educatius i a les necessitats de gestió autònoma dels centres, sense perjudici de garantir la mobilitat interterritorial als funcionaris que hi tinguin dret."

Això suposarà que hi hagi un professorat que realitzi la mateixa tasca docent, però tingui condicions de treball diferents, règims de jubilació i seguretat social també diferents, amb els efectes negatius que això comporta, tant per a les persones individualment, com per al treball en equip.

10 Obre vies per traspasar la gestió dels ensenyaments als ajuntaments

"La Llei preveurà els mecanismes necessaris per poder actuar en aquests dos sentits: desconcentrar la gestió cap als serveis territorials i establir mecanismes per compartir responsabilitats amb els ens locals."

"Per poder actuar en aquesta direcció es definiran unitats bàsiques d'actuació que permetin analitzar les necessitats educatives del territori i gestionar-les en col·laboració amb els ens locals. Així, la Llei preveurà la possibilitat d'establir zones educatives, enteses com a unitats de planificació, programació i provisió de serveis i un àmbit de cooperació amb els ajuntaments del territori."

"En tot cas, el Pacte Nacional per a l'Educació indica diversos blocs de competències que podrien agrupar possibles delegacions o cooperacions municipals. Són competències referides a la planificació, a l'escolarització, a la construcció d'instal·lacions escolars, a la gestió d'ensenyaments no obligatoris, a la gestió d'ensenyaments obligatoris, als elements de l'entorn escolar (plans educatius d'entorn), a la transició entre l'escola i el treball i, finalment, a la gestió de diversos serveis educatius."

La descentralització i l'apropament dels serveis als seus usuaris és una bona fórmula per millorar-los; però això no vol pas dir que s'hagin de traspasar les responsabilitats ni la gestió. La primera municipalització que es va fer a l'educació la va aplicar el Sr. Pinochet al Xile de la dictadura i va servir precisament per desmantellar un excel·lent sistema públic que hi havia en aquell país. De fet, les municipalitzacions, massa sovint han servit per ampliar les desigualtats territorials en els centres escolars. Deixar l'educació en mans dels diferents governs locals i dels diferents pressupostos que hi ha en cada territori, és molt perillós i no assegura en absolut un sistema educatiu més equitatiu, ja que pot acabar depenent de la correlació de forces polítiques de cada municipi.

D'altra banda, tothom sap el que està passant amb les escoles infantils de 0-3 anys. Des que s'han traspasat als ajuntaments, una gran majoria ha acabat gestionada per una empresa privada de serveis, que n'ha rebaixat la qualitat i, alhora, ha empitjorat les condicions laborals dels treballadors/es, ara molt inferiors a les dels mestres que treballen a les llars d'infants públiques.

Fer el mateix amb l'ensenyament obligatori, que és el que planteja la Llei, pot servir per desmuntar més encara la xarxa pública d'educació.

11 No hi ha cap inversió per a l'educació

"Per garantir el funcionament eficaç del sistema educatiu de Catalunya i d'assegurar-ne tant l'equitat com la qualitat, l'Administració educativa ha de disposar dels recursos suficients, que s'hauran de preveure anualment en la Llei de pressupostos."

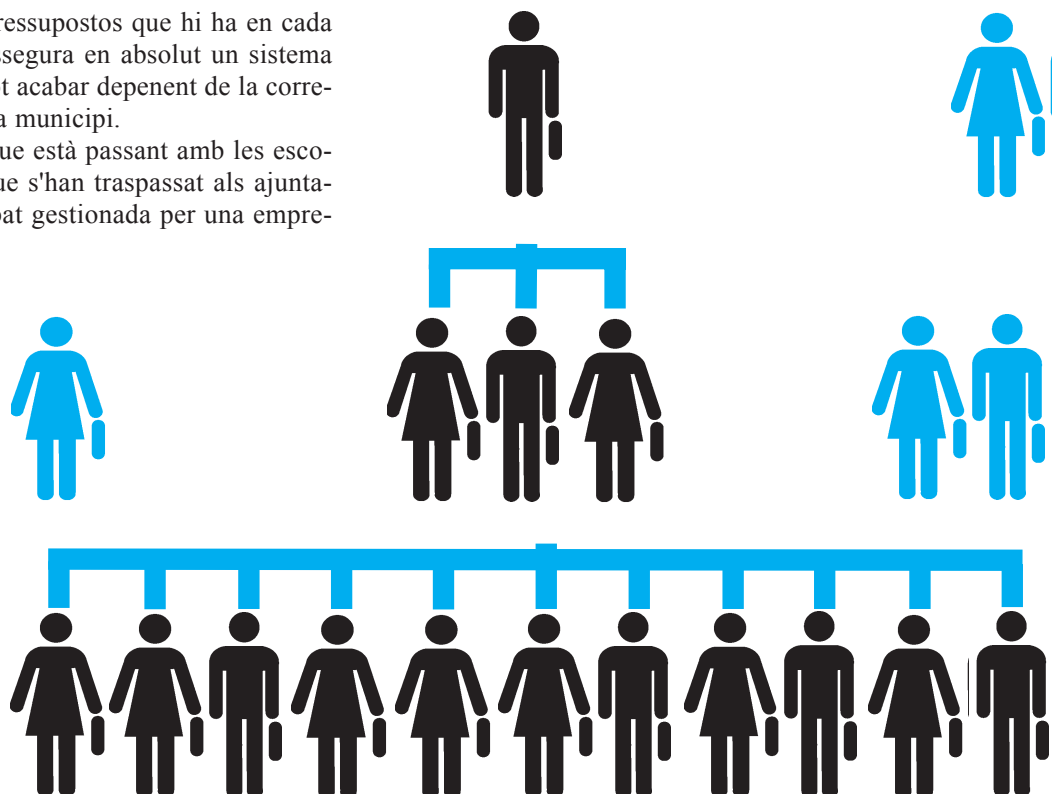
La Llei no planteja un compromís en l'augment dels pressupostos dedicats a l'educació, quan tots els indicadors assenyalen que a Catalunya som a la cua, tant d'Europa com de la resta de l'Estat, pel que fa al % del PIB que es destina a educació.

12 Una llei sense perspectiva de gènere

Les propostes d'aquesta Llei no tenen en consideració ni la Llei integral contra la violència de gènere (Llei orgànica de 2004), i encara menys la Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista (en tràmit parlamentari).

La mateixa redacció del text torna a l'invisibilització i discriminació de les dones. Continua amb masculins genèrics i obvia que hi ha professores, directores, filles, etc.

No aposta per un model coeducatiu, compensador de desigualtats, ni com instrument bàsic per a la prevenció de les violències. Emparant-se amb paraules com autonomia o projecte de centre dóna cabuda a qualsevol model. Ni té en compte les lleis promogudes per evitar la lacra social de la violència de gènere.

Quina Llei necessitem?

Com a USTEC·STEs, a partir de l'anàlisi dels estudis i indicadors de què disposem sobre l'eficàcia del sistema educatiu, podem afirmar que:

- No és el tipus de gestió dels centres, sinó les possibilitats econòmiques i culturals de les famílies, les que determinen el rendiment escolar de l'alumnat.
- Els sistemes menys segregats (com ara Finlàndia), obtenen millors resultats.
- Les respostes de tipus exclusivament organitzatiu s'han demostrat del tot ineficaces.
- L'aplicació de tècniques de productivitat al professorat són contraproductives i han fracassat allà on s'han implementat, mentre que el treball en equip, les decisions col·lectives, l'intercanvi d'experiències, són sempre factors que fan que els centres funcionin millor.
- Si bé la inversió en educació no és la condició única per millorar un sistema educatiu, sí que és condició necessària i determinant. Hi ha una coincidència general entre la inversió en educació i la qualitat en els resultats escolars. A Catalunya estem per sota de la mitjana europea i per sota de la mitjana de la resta de l'Estat.

La Llei que proposem

A partir de les consideracions anteriors i des del convenciment que cal millorar el nostre sistema educatiu, USTEC·STEs proposa unes bases per a una nova Llei que, ens possibiliti avançar cap un sistema educatiu públic, català, laïc, coeducatiu, gratuït, democràtic, plural, integrador, científic, humanista i de qualitat, i que contempli:

1. Una garantia d'igualtat de condicions reals de l'ensenyament per a tothom, al marge de la procedència, cultura, classe social i sexe.
2. Una educació que permeti pal·liar les desiguals condicions en què s'incorporen els/les alumnes al nostre sistema educatiu, i que ofereixi una veritable igualtat d'oportunitats.
3. Un augment dels pressupostos dedicats a educació que arribi al 6% del PIB, com a mínim.
4. Una prioritat de recursos per als centres públics.
5. Una ampliació de la xarxa pública de 0-3 anys i de la formació de persones adultes.
6. Un sistema educatiu que elimini la competència deslleial dels centres privats concertats que, per una banda seleccionen l'alumnat i per l'altra gaudeixen d'un doble finançament (públic i privat).
7. Una reducció dràstica del nombre d'alumnes per aula, sobretot en els centres que escolaritzen l'alumnat amb més dificultats socials, culturals, econòmiques o de qualsevol altre tipus.
8. Recursos humans, materials i pedagògics per poder atendre la diversitat i tenir temps suficient per a una bona acció tutorial.
9. Augment substancial del professorat de les aules d'acollida, per tal que l'alumnat hi pugui romandre el temps necessari per integrar-se a les aules normals en condicions.
10. Direccions democràtiques, que facilitin el treball en equip i la participació del professorat en l'elaboració de les estratègies educatives.
11. Una autonomia de centre diferent a la plantejada, que doni més recursos als centres que més ho necessiten, que promogui currículums no diferenciats, que no estratifiqui el professorat i que no promogui la competitivitat entre els centres.
12. Una revisió dels currículums i dels llibres de text. Una Llei que no devaluï els currículums: tot l'alumnat ha de tenir la possibilitat d'accedir a una formació de qualitat també en els continguts curriculars.
13. Una Llei que tracti alhora els ensenyaments instructius amb l'educació en valors i amb les garanties necessàries perquè el professorat pugui realitzar aquesta tasca en condicions de llibertat. Una educació laica, intercultural i coeducativa, que promogui el respecte i asseguri la prevenció contra la violència de gènere i el racisme.
14. Que posi els recursos per poder facilitar la coordinació entre els centres de primària i de secundària.
15. Un model d'avaluació del professorat no punitiu i deslligat de les retribucions, basat en la reflexió col·lectiva que permeti detectar les mancances del procés educatiu en els centres i, que ha de venir acompanyat d'un compromís explícit de l'Administració per solucionar aquestes mancances.
16. Una Llei que reguli les funcions del professorat amb les compensacions necessàries i amb les garanties de cobertura de responsabilitat civil corresponents.
17. Una millora en la formació, inicial i contínua, que s'ofereix al professorat.
18. Un sistema d'accés més racional i lligat a la tasca que ha de dur a terme el professorat.
19. Un reconeixement social i econòmic del professorat, amb una millora significativa de les seves condicions de treball.

USTEC·STEs

Tarragona (43003): August, 21 entl. 1a Telèfon 977 23 52 63 Fax 977 23 90 04

Lleida (25002): Pg. Ronda, 2, 1r 4a Telèfon 973 26 30 32 Fax 973 27 25 07

Girona (17001): Eiximenis, 14, 2n 2a Telèfon 972 20 20 34 - Fax 972 41 17 03

Barcelona (08007): Ronda Universitat, 29, 5è Telèfon 93 302 76 06 - Fax 93 302 55 99

Tortosa (43500): Rosselló, 6, entl. Telèfon i Fax 977 51 10 46

Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 676 66 67 54 **Alt Urgell i Cerdanya:** 687 77 85 77 **Maresme** Telèfon: 609 76 94 45

Internet: <http://www.sindicat.net>